

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

NR. 4 DESEMBER 2019 ÅRG. 79

POSTKORT - AKVARELL AV TRYGVE M. DAVIDSEN

Et lite barn er født på jord.
En utvalgt jomfru er hans mor.

Norsk salmebok nr. 32

Den røde tråden

Mannakornet

I et av bokskapene mine står det en bolle med mannakorn. Fra bibelhistorien husker vi at jødefolket var i ferd med å sulte i hjel på sin ørkenvandring. Da lot Herren det regne manna ned fra himmelen slik at de overlevde. Nå er det ikke akkurat slik manna som er bollen, men små lapper som det er trykt bibelvers på. Dette har vært min oldemor, Ellen Jørgines bolle og mannakorn. Tanken er at ved å trekke en lapp hver dag og lese det bibelverset som det er referert til, så vil dette være et ord for akkurat denne dagen. Denne spalten bør inneholde noe som redaktøren, i dette tilfelle jeg, mener det er viktig å meddele leseren. Likevel trakk jeg en lapp, et mannakorn, fra oldemors bolle. På den stod det Mark. 16.6. med gotisk skrift.

Markus 16.6 og Johannes 3.16

Men han sa til dem: «Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er stått opp, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham». Dette var altså det mannakornet peker på. Men nå er det faktisk snart jul og ikke påske. Er denne teksten aktuell likevel?

De aller fleste vet at den Kristne kirke feirer jul til minne om da Jesus ble født for mer enn 2000 år siden. De aller fleste er, uansett tro eller overbevisning, enige om at Jesus var en historisk person – et menneske som levde og gikk omkring på denne jorda til han ble korsfestet av romerne da han var i slutten av 30-åra.

Evangelietekstenes beretninger leder hele tid fram mot det som står i Johannes 3.16: *For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.* Det er dette som er den røde tråden fra Betlehem til Golgata og etter det oppstandelsen 1. påskedag!

En frelser i Davids by

Derfor sier engelen til gjeterne på Betlehemsmarkene: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er født dere en **frelser** i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn. For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv: Dere skal finne et barn svøpt og liggende i en krybbe».

Oddbjørn Ingebrigtsen

Redaksjonen ønsker dere en velsignet jul og en vinter fylt med glede og mellommenneskelig omsorg og raushet!

Personell

Sekretær Pippi Mary Irene Moen har sagt opp sin stilling og slutter hos oss den 30. november. Vi er takknemlige for hennes store bidrag for å få hverdag på kirkekontoret til å gå godt gjennom mange år. Vi ønsker henne all mulig lykke til i nye utfordringer, og sier tusen takk for den innsatsen hun har gjort for Ørland menighetsråd. Pippi vil fortsatt ha ansvaret for blomsterfondets blomsterstell på Ørland kirkegård.

Menighetsforvalter Eva Mari Bratland starter formelt i jobben i ny organisasjon 01.01.2020. Hun vil ha ansvar for saksbehandling og oppfølging av menighetsrådene i Ørland og Bjugn. Hun har allerede vært innom kirkekontoret for å gjøre seg kjent. Flere av dere har kanskje hilst på henne. Vi ønsker henne hjertelig velkommen, og lykke til! Dere vil bli bedre kjent med henne i et senere nummer av menighetsbladet.

Karen Lervik Stai blir kirkeverge i ny organisasjon fra nyttår, og blir dermed daglig leder i det nye fellesrådsområdet med ansvar for blant annet ansatte, bygg – i all hovedsak kirker, kirkegårder og gravferdsforvaltningen.

Gaver

Ønsker du å gi en gave til Ørland menighet sitt arbeid, kan det gis ved å Vipps til #120729 eller sette inn penger på kontonummer 4290.05.08594. Skriv om du ønsker å støtte menighetsblad, nytt piano i Ørland kirke eller menighetens arbeid generelt.

AV INNHOLDET:

Diakonen deler.....	s.	5
Juleandakten.....	s.	6–7
Nytt fra Menighetsrådet	s.	11
Hjem og kirke	s.	15
Fosengaven 2019	s.	19
Salmedikter S. Ellingsen	s.	24–25
Gudstjenesteliste.....	s.	26–27

Bibelgruppe i Ørland kirke

Bibelgruppe i Ørland kirke, torsdag i partallsuker kl 19.00-21.00.

- Kveldsmat
- Prat
- Gjennomgang av dagens tekst
- Bønn

Arr. Ørland menighet

Velkommen!

Spørsmål?

Bernt Gjelvold: 72 52 15 17

Hanna Sodal: 480 96 849

50-ÅRSKONFIRMANTER STORFOSNA

Søndag 13. juli 1969 opprant med sol og godværpå Storfosna. Den lette nordavindstrekken foldet ut flaggene som vaiet i flaggstengene over hele øya. Dagen ble en ny milepæl i livene til 11 ungdommer fra Kråkvåg og Storfosna som «sto for presten» denne dagen. Den varme sommerdagen satte ei flott ramme rundt konfirmasjonsdagen i det daværende Storfosen kapell. Det var egentlig Leif Bull som var sognepresten «vår» på den tida. Av en eller annen årsak var han fraværende, og gammel-presten Vermund Hollekim stippet inn som vikar. Han loste oss gjennom både konfirmasjonsopplæringen og seremonien i kapellet uten noe slinger i valsen. En prest av den gamle skolen, kan du trygt si.

Søndag 18. august 2019 var det duket for 50-årsjubileum for konfirmantene anno 1969 i nåværende Storfosna kirke. Været skiftet fra ausregn til sol og lun landvind. Kirken og kirkegården var pyntet og velstelt og menigheten fylte benkeradene. Det ble ei festpreget gudstjeneste med både barsedåp og presentasjon av årets konfirmant i tillegg til oss i «den gyldne årgangen». 6 av de opprinnelig 11 konfirmantene møtte opp og utvekslet gode minner fra hine hårde dager.

1. rekke fra venstre: Hildur Ranveig Martinsen, kapellan Daniela Strbkova og Reidun Helen Aune. 2. rekke fra venstre: Jon Ludvik Moen, Erling Johansen, Bernt Jørgen Stranden og Inge Peder Moen

Temaet for dagens prediken var kjærligheten. «Så blir de stående disse tre: Tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten.» Slik er det også med gammelt vennskap - det ruster ikke når det pleies og tas godt vare på.

Takk til alle som bidro til denne minnerike helga for oss. Og takk til bevilgende myndigheter og kirkens tjenere som tar så godt vare på kirka vår. Vi er glad i den.

Bernt Jørgen Stranden - På vegne av de 11

Diakonen deler

Høstens mange farger har kommet og gått. Frosten har grepet tak i jorda, minus-gradene er kommet for å bli noen måneder. Bilvinduer må skrapes på morgenen og vinterjakken, lua og vottene er funnet frem. Vi er på vei inn i den kaldeste årstiden.

Den kaldeste årstiden, forhåpentligvis bare i temperatur, og ikke i møte med andre. Vi som mennesker kan varme hverandres hjerter med et smil, en klem, en varm kopp kaffe eller kakao, eller bare ved å si hei til noen. Vi behøver å føle oss sett, hørt og akseptert for den vi er. Kanskje det er nettopp du som skal være med og starte trenden av å se, høre og akseptere menneskene du møter, for den de er.

I år som i fjor blir det en «annerledes» julefeiring for meg. I fjor bestemte vi oss for å gi kun én gave til hver i familien og donere de øvrige pengene vi ville ha brukt, til Kirkens Bymisjon. I tillegg tilbrakte min mor og lillesøster julaften som frivillig på Kirkens Bymisjon, mens min stefar var på jobb. I år skal hele familien min feire julaften på Kirkens Bymisjon som frivillige. Vi skal få være øyne som ser de som kommer. Vi skal være hender som hilser velkommen og ønsker en god jul. Vi skal være ører som

lytter til det de vil fortelle og dele. Og kanskje det viktigste, vi skal få være hjerter som sammen deler julens glede med hverandre. Julefeiringa er ikke forbeholdt en spesifikk religion, en spesifikk etnisitet, et spesifikt kjønn eller mennesker i spesifikke posisjoner i samfunnet. Nei!, julefeiring er for ALLE som vil være med, uansett.

Alle har vi forskjellige måter å vise omsorg og kjærlighet på. Vi gir av oss selv på mange måter. Det å gi behøver ikke å bety at vi må gi fysiske ting. Det er nesten enda viktigere å gi av sin tid, sin omsorg, sitt hjerte, sine opplevelser og sitt liv.

Ønsker dere alle en varm og rolig vinter og juletid, fylt av omsorg og varme øyeblikk, og gleder meg til å treffe dere, enten det er i kirken, på kontoret mitt, ute på tur eller på butikken

Larisa, diakoniarbeider

Hvis du lurer på noe eller bare ønsker noen å snakke med, så er du hjertelig velkommen til å ta kontakt med meg. Minner også om at jeg har facebooksider.

**www.facebook.com/Diakoneniorlandogbjugn og [/Larisadiakon](https://www.facebook.com/Larisadiakon)
eller på telefon 905 21 235**

Juleandakten

Biskop i Nidaros - Herborg Finnset

Rom for oss

Så er vi der igjen. Advent og førjulstid. Julehøytida er snart her. Kanskje gleder du deg til å være sammen med familie eller venner, kanskje er julehøytida mest lange dager. Mange deltar i å skape gode rom som åpner himmelen for oss i disse førjulsukene: Konserter, gudstjenester, ulike samlinger hvor vi kan være sammen. Vi trenger disse fellesskapene, takk til alle som er med og skaper dem!

Et rom som ikke fantes, står sentralt i juleevangeliet. Josef og Maria måtte ty til et nokså sjabert husvære da de etter flere dagers vandring kom fram til Betlehem. Herberger og andre overnattingssteder var fulle. «Det var ikke husrom for dem» forteller Lukasevangeliet. Et fattigslig tak over hodet, der hvor dyrene holdt til. Dyrenes matfat blei brukt som babyseng. Det var ingen rom ledige for dem. Få av oss har opplevd så enkle forhold, og i vår rike del av verden er dette fjernt og utenkelig for oss.

Det er en dypere betydning i at det ble slik: Gjennom Jesus sitt liv på jorden vever Gud seg én gang til inn i menneskenes historie, inn i menneskenes verden. Jesus skaper et rom for oss alle. Fredsfyrsten valgte ikke prakten og de rike: han valgte det vanlige, utsatte, sårbare. Han kom til de små og vergeløse. I kjærlighet til menneskene finner Gud

sitt rom i verden. Gud skapte et rom for oss alle. Ingen er så langt nede at de skal kunne si «det er ikke rom for meg i fortellingen om Jesus». Ingen er så langt nede at ikke Jesus har vært der før.

«Det skjedde i de dager», leser vi i juleevangeliet. Det skjer også i våre dager, når fortellinga om Frelseren, om Gud, blir levende for oss. Det skjer i våre dager, når vi slipper Jesus inn i våre livsrom og hjerterom. Han kommer med trøst og håp, nåde og fred. Til oss akkurat slik vi er, slik vi er og har det. Himmelen er åpen.

Fra våre hjerterom stiger lovsangen, den lavmælte, rustne, eller den klokkeklare, sterke. Sangen fra oss som tror og tviler, elsker og ber. Gud skaper lovsangens rom i oss. Velsignet jul!

Vi ser deg, Herre Jesus,
som en av jordens små.
Din fødsel er et under
vi aldri kan forstå.
Men i et evig lovsangskor
forenes alle slekter.
Vi ser deg, barn, og tror!

Ditt komme, Herre Jesus,
forvandler jordens natt
og bringer lys til mange
som føler seg forlatt.
Hjelp oss å gå i dine spor!
La verden se din godhet
igjennom dem som tror!

(Svein Ellingsen)

Julekonsert

Ørland kirke
15. desember kl 20⁰⁰

ØRLAND MENIGHET

Toppetasjen Libra

Postboks 116, 7129 Brekstad

Telefon 72 51 40 00 - 72 51 40 61

kirkekontor@orland.kommune.no

www.kirken.no/orland

Kontortid: Tirsdag 10.00–14.00

Onsdag 11.00–14.00

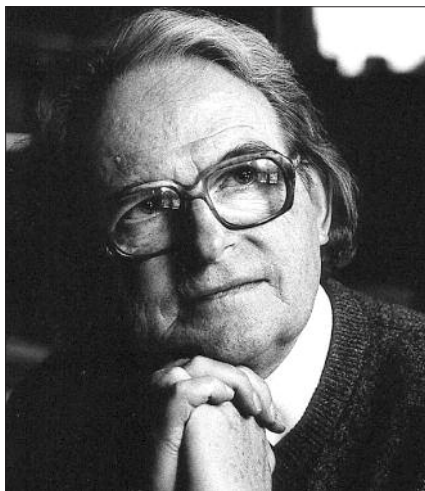
Torsdag 10.00–14.00

Ola Garli, sokneprest	908 49 888
Daniela Štrbková - kapellan	405 66 598
Stefan Štrbka, organist	925 23 887
Larisa M. Ross Sagranden, diakonarb.	905 21 235
Eva Mari Bratland, menighetsforvalter	72 51 40 61
Tina Rødde Paulsen, trosopplærer	413 35 187
Mona Fremstad, renholder	909 63 045
Ole Jonny Grande, kirketjener	906 56 789
Geir Ketil Aannø, kirketjener	952 33 177
Cathrine Skaget, kirketj. Storfosna	906 79 672
Odd Døsvik, men.råd.leder	971 94 023
Karen Lervik Stai, kirkeverge	938 91 841

Min salmefavoritt

Svein Ellingsen

For kort tid tilbake sendte vi følgende spørsmål til Svein Ellingsen: Har du, Svein Ellingsen, en favoritt blant dine mange salmer? På dette spørsmålet svarte salmedikteren: Takk for brevet! Du stiller et spørsmål som det ikke er så lett å svare på! Man har som regel ikke noen favoritt blant sine egne barn! Men skal jeg nevne en salme blant de mange jeg kunne ha nevnt, så velger jeg å stanse ved «Vi rekker våre hender frem som tomme skåler».

Vi rekker våre hender frem

Vi rekker våre hender frem som tomme skåler.
Kom til oss Gud, og gi oss liv fra kilder utenfor oss selv.
Alt godt, til vårt og andres vel, er dine gaver.
I svakhet fremmer du ditt verk, vår bare kvist skal skyte knopp!
Vi løfter våre hender opp i bønn for verden.
La dem som lider, finne vern mot kalde hjerters is og sne!
Lå våre henders nakne tre få blomst og blader.
La våre liv få bære frukt til legedom for andres sår.
Vi venter, etter smertens vår, din nådes sommer.
Og sorg og glede blir til vekst med frukt vi ikke selv kan se.
Din nådes skaperverk skal skje i tomme hender.
O Gud, all godhets giver: Kom, ta bolig i vår fattigdom!

Norsk salmebok 678. Tekst Svein Ellingsen. Melodi Trond H.F. Kverno

Menighetsblad

for

Ørland og Agdenes

Nr. 11-12

November - Desember 1969.

29. årg.

Hvem julebudskapet taler om

«Se, jeg forkynner eder en stor glede!» (Luk. 2,10). Dette lille ordet «dere» skal gjøre oss glade.

For hvem taler han til? Stokk og stein? Nei, mennesker, og ikke bare med en eller to, men med «alt folket». Hva skal vi gjøre med dette? Skal vi nå også fortsette med å tvile på Gods nåde og si: Peter og Paulus kunne nok fryde seg over Frelseren. Jeg kan ikke. Jeg er en ussel synder. Den store, dyre skatten er ikke for meg.

Kjære, om du sier at han ikke tilhører deg, så ville jeg spørre: Hvem tilhører han da? Er han kommet for gjess, ender eller kyr? Du må legge merke til hvem han er. Hadde han villet hjelpe andre skapninger, så var han blitt en av dem. Men han er et menneske.

Nå vel. – Er vi ikke alle mennesker? Hvem skal ta imot dette barnet om ikke nettopp vi mennesker? Englene behøver ham ikke, djevlene vil ikke vite av ham. Men vi trenger ham, og for vår skyld har han blitt et men-

neske. Han hører oss mennesker til for at vi skal ta imot ham med glede, som engelen sier: Eder er i dag en Frelser født!

Er det ikke stort og herlig at en engel fra himmelen bringer dette budskapet til menneskene, og at mange tusen engler i sin glede over dette synger ut sitt ønske om at også vi mennesker skulle være glade og ta imot denne Guds nåde med takk og fryd! Derfor skulle vi skrive ordet «dere» med ildskrift.

(Av en julepreken av Luther).

Det går mot jul, en tid for å gi

Nestekjærligheten er en godt forankret verdi i vårt samfunn. Eller er den på tur til å forvitne? Nestekjærlighet springer ut fra vår kristne tro. Jesus har kalt oss til å vise kjærlighet til hverandre, og spesielt de som trenger en håndsrekning ved at livet ikke går helt på skinner.

Det er snart jul, mange ser etter muligheter for å kunne glede en i familien, en nabo, venn, eller en kollega som har hatt betydning for en gjennom året. Noen ønsker også å glede helt vilkårlig, og legger noen slanter i julegryta på kjøpesenteret. Eller kanskje noen av oss gjennom et lokallag legger inn en innsats for å skape litt juleglede for noen i nærmiljøet.

Denne kjærligheten for andre kan med et annet ord kalles diakoni. For mange er det et litt fremmed ord som ikke brukes i dagligtalen. Nidaros bispedømme har et spesielt fokus på diakoni, men gir det mening? Mange tenker kanskje at diakoni bare er for menigheter med en diakon.

Men diakonien er allmenn. Den gjelder oss alle og er kanskje en naturlig del av deg og dine verdier, uten at du tenker over akkurat det.

Diakoni er kirkens omsorgstjeneste. Den er evangeliet i handling og uttrykkes gjennom nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet. (Plan for diakoni, Den norske kirke, 2007)

Kirken er ikke bare et kirkebygg, men oss mennesker som er døpt og er medlem av kirken. Vi er alle kirkens omsorgstjeneste. Det vi gjør i det daglige, kan ses på som en del av den omsorgen som Gud kaller oss til å gjøre, selv om det ikke spesifikt er i kirkelig regi. Alt vi gjør kan vi gjøre til ære for Gud.

Vi vil gi en takk til deg som gjøre noe for andre!

Diakoniforbundet, Nidaros stift.

Nytt fra Menighetsrådet

Ørland menighet har valgt nytt menighetsråd for de neste fire årene. Valget gav følgende resultat:

Faste medlemmer

Karl Rædergård
Lillian Elisabeth Drilen Aune
Oddbjørn Ingebrigtsen
Karen Lund Rasch Aune
Mary Ann Hernes
Solfrid Paasche
Herborg Otilie Grøntvedt Gifstad
Svein Ludvig Sagfjæra

Varamedlemmer i følgende rekkefølge

Elin Tronvoll
Bente Eli Halsen
Anne Grete Hansen Hoøen
Kamilla Andrea Uthaug
Snorre Berg

På konstituerende møte ble Karl Rædergård valgt som leder og Oddbjørn Ingebrigtsen som nestleder. Etter kommunesammenslåing blir det ett Kirkelig fellesråd for nye Ørland kommune. De to menighetsrådene i kommunen vel-

ger to representanter hver til det nye fellesrådet. Leder og nestleder ble valgt inn i fellesrådet fra vår menighet.

Menighetsforvalter

I den nye stillingen som menighetsforvalter, som ble nevnt forrige nummer, er Eva Mari Bratland tilsatt. Hun tiltrer formelt i stillingen 1. januar 2020. Hun skal ivareta mange og utfordrende oppgaver for både Bjugn og Ørland menighet i årene som ligger foran oss.

De som var tilstede fra menighetsrådet på gudstjenesten 17.11.19.

Fra venstre: Lillian Aune Drilen, Kamilla Uthaug, Mary Ann Hernes, Herborg Gifstad, Solfrid Paasche, Oddbjørn Ingebrigtsen og Karl Rædergård.

Stasjonspresten

Et sted for alle

Innen to år vil Ørland flystasjon få egne tro og livssynsfasiliteter i «nye» Hårberg skole. Hårberg skole skal bli et område hvor soldaten og den ansatte ved basen skal få dekket alle sider av livet når det gjelder velferd, sosiale tjenester og idrett. Her skal også være et eget område for tro og livssyn, noe som jeg har skrevet om tidligere i menighetsbladet.

Stasjonskapellet skal også rives, men når er usikkert. Det blir i alle fall ikke før vi har flyttet inn i Hårberg skole. Siden dette ble bestemt, har jeg fått flere henvendelser hvor man er betenkte over at kapellet skal fjernes. Denne endringen kan bli til det beste for alle. I Hårberg skole er kapellrommet større. Det gjelder også for tekjøkkenet, som brukes til å steke vafler på soldatlaget! Dessuten ligger det praktisk bedre til rette der for denne tjenesten.

Man skal heller ikke frykte for at den norske kirke og andre kristne trossamfunn ved basen ikke får plass. Det er sørget for at det særegne ved kapellet og dets historie er videreført. Den er spennende, og vitner om soldater og folk i bygda som ved ulike anledninger har brukt det. Denne historien må ikke glemmes!

La oss se nærmere på tro- og livssynsrområdet i Hårberg skole. Det skal være et sted for alle! Og det uansett hvilket tro og livssyn man har! Her vil det være ett eget

Sverre Stai

kapellrom og ett eget rom for tro og livssyn. Kapellrommet vil være gjenkjennbart. Altertavlen, som er det eldste klenodiumet på basen, vil være der. Dessuten faste installasjoner som orgel, stoler etc. På veggene vil det også være det som kan kalles religiøs kunst, som ikoner og lignende. Lysgloben vil også få sin naturlige plass. I kapellet kan alle som besøker det tenne et lys i stillhet og be. Kapellet vil alltid være åpent for de på basen, og kapellrommet skal ikke brukes til noe annen aktivitet. Hvordan regulerer adgang til Hårberg skolen for de utenfor basen er ikke fastsatt enda.

Vegg i vegg er tro- og livssynsrommet. Her kan man utifra sitt eget tro og livssyn organisere egen aktivitet. Det er for soldaten som med sin eget tro eller livssyn til-

hører en organisasjon eller forbund. Men også for den soldaten som har en tro eller livssyn som ikke er organisert. Likevel, for utøvelsen av sin egen tro eller livssyn er det viktig med et sted hvor man kan utøve det!

I dette tro- og livssynsperspektivet ligger det an til å bevare tradisjoner, men også å være fremtidsrettet. Det tro- og livssynsbildet vi ser i dag er ikke det som nødvendigvis er der i fremtiden. Da tenker jeg ikke på et lavere antall medlemmer i den norske kirke som et dramatisk fall. Dette kan også tolkes som en naturlig overgang fra å være en statskirke til et eget selvstendig trossamfunn. Det som ligger fremst i min tanke er at det til stadig utvikler seg en individuell tro som ikke har en organisert tilknytning. Det er allerede ikke en fremmed tenkning i samfunnet for øvrig. Men i Forsvaret kan ikke denne tanken sies å være fremtreden. Forsvaret er konservativt.

Utenfor kapellrommet og tro- og livssynsrommet vil det være et eget vrimleområde. Her vil det være et tekjøkken og sittegruppe. Dette området er ikke uviktig. Her kan soldaten og ansatte på uformell vis treffes. Å tenke seg et kapellrom uten vrimleområde kan sies å være utenkelig. Det er en videreføringen av de andre kapellene som har vært ved basen, og kan føres tilbake til blant annet sjømannskirkene under den 2. verdenskrig. Ritualene er et samlingspunkt. Et uformelt samlingspunkt der man kan fortsette samtalen er uvurderlig. Dessuten kan man her treffes på soldatlag og steke vafler!

Tro- og livssynsområdet skal favne! Prester og andre har siden FPK ble Forsvarets tro- og livssynsorganisasjon grunnleggende tre holdninger. Det er å betjene egne, legge til rette for andre, og betjene alle. Dette er ikke uvesentlig. Tro- og livssynsområdet er dermed ikke en kamparena for hvem som har den beste utgaven av sin tro eller livssyn! Her er det heller ikke fruktbart å utvikle holdninger som handler om «for» eller «mot» noen. Men å slippe folk frem! Tro og livssyn integrert i soldatens hverdag er hensikten med disse fasilitetene.

Å favne hverandres ulikheter er det sentrale punktet her. Å skape relasjoner seg imellom til det beste for hverandre. Ei heller å begrense de menneskelige uttrykkene for religiøsitet. Det særegne uttrykket kan være det mest normale for ett menneske, men fremmed for ett annet.

Det bærende i Forsvaret er verdiene Respekt, Ansvar og Mot. Det gjelder også innen tro og livssyn. Hva er så tro og livssyn ved Ørland flystasjon? I et sosiologisk perspektiv skapes det i samspill mellom samfunnet ved basen og samfunnet utenfor. Soldaten har med seg til Ørland sin tro og holdninger fra andre deler av landet. Ja, ved internasjonale øvelser utvides dette perspektivet. Det er dermed vanskelig å «fryse» et bilde av tro og livssyn ved basen. Det er stadig i endring. Likevel, den er nok dominert av at de fleste er medlemmer av den norske kirke. Det medfører at majoriteten ivareta minoriteten. Og minoriteten må også ivareta majoriteten, er den nye tenkningen i Forsvarets

tro- og livsynskorps. Med andre ord: Det er alles ansvar å bevare mangfoldet.

Hvorfor er tro- og livssynsområdet ved Hårberg skole så viktig? Jo, fordi det er vesentlig i en militær organisasjon som må forholdes seg tett til det som er det

mest utfordrende etisk i livet. Det er å ta liv, og selv utsette seg for risiko. Da er det ikke uvesentlig at man har steder hvor man kan utøve tro og livssyn. Det er tilhører det å være menneske - soldatlivet.

FRA FELLESNEMDA

Kirkelig fellesnemnd for Bjugn og Ørland har hatt sitt siste møte. Det betyr ikke at alt er klappet og klart. Vi står foran en spennende tid som nok vil virke noe kaotisk for både ansatte og dere innbyggerne vi skal tjene.

Ørland kirkekontor på Librabygget må tømmes før nyttår, da leiekontrakten mellom huseier og Ørland kommune går ut. Når det gjelder kontorene, så vil de i all hovedsak være lokalisert på dagens Bjugn rådhus.

Ørland menighet vil fortsatt ha sin sokneprest med sitt kontor Det vil være ytterligere et kontor for å yte service her i Ørland. Det vil bli betjent med faste åpningstider, og både sekretær, kirkeverge og menighetsforvalter vil ha kontordager her. I tillegg til både prester og andre som vil benytte kontorene ved behov. Dette blir trolig lokalisert i dagens Ørland rådhus, slik det ser ut nå.

Det jobbes hardt og kontinuerlig med å finne en god erstatning for de flotte mulighetene vi i dag har til å skape møteplasser mellom mennesker på Ørland kir-

kekontor, slik kommunal fellesnemnd har vedtatt at vi skal få. Dette er dessverre ikke avklart i skrivende stund, men vi jobber med ulike alternativer. Vi håper å kunne ønske velkommen til både sjømannskirke, ungdomsklubb og møter av ulike slag også i januar.

Men ikke mindre ønsker vi igjen å få et sted hvor du fortsatt kan komme innom bare for å treffe et medmenneske, eller få være et medmenneske. Det gjelder ungdommene som bare ville lade telefonen, og som blir et par timer. Eller hun eller han som var i en vanskelig situasjon, så at det stod Kirkekontor på døra, trosset usikkerheten og gikk inn. Kanskje var det bare en kopp kaffe som skulle til for at det løst net og veien videre ble lettere? Slik vil vi fortsatt ha det i Ørland menighet!

Kirkevergen

HJEM OG KIRKE

DØPTE

01.09.2019 - Austrått gård

Nora Oline Nysæter

08.09.2019 - Ørland kirke

André Anderssen

Kristin Stranden

Walther Sundli-Ytterland

22.09.2019 - Storfosna kirke

Karina Merete Gilde Johansen

22.09.2019 - Ytre Rendalen kirke

Ellinor Gjølga

12.10.2019 - Austrått kapell

Oliver Røstad

02.11.2019 - Ørland kirke

Ina Emilie Rabben

17.11.2019 - Ørland kirke

Hannah Nervik

GRAVFERD/BISSETTELSE

06.09.2019

Irene Husby (1953)

10.09.2019

Petra Jensine Birkelund (1947)

13.09.2019

Ludvig Olden (1924)

27.09.2019

Irene Rædergård (1963)

08.10.2019

Åsmund Vik (1940)

11.10.2019

Bodil Karin Schanche (1957)

25.10.2019

Einar Solli (1934)

05.11.2019

Sølvi Margrethe Innstrand (1957)

12.11.2019

Einar Kvale (1945)

Salg av
gravsteiner;
gravering av
inskripsjoner.

KIRKETJENER CATHRINE SKAGET
Storfosna
MOBIL 906 79 672

Salg av
gravsteiner;
gravering av
inskripsjoner.

KIRKETJENER OLE JONNY GRANDE
TLF. 906 56 789 PRIV.
TLF. 72 52 51 65 ARB.

Dei siste åra har eg skrive om samliv her i kyrkjebladet. No er tida kom til å endra tema. Mange har mykje å seie om korleis kyrkja gjennom historia har vore bakstrevensk og i utakt med tida. Kvifor då ikkje stille spørsmålet om biletet er så einsidig negativt som det vert sagt?

Kyrkja – betre enn ryktet? SOKNEPREST OLA GARLI

- Kanskje ikkje.

Men skal du klaga på kyrkja, bør det du klagar henne for, ha ei grunngeving som står seg i møte med ein historisk analyse. Det er der problemet ligg. Mykje av det du trur kyrkja har gjort eller meint, har ikkje kyrkja gjort eller meint. I boka «Da jorden ble flat» (3. utg. 2019) tek den historisk interesserte sivilingeniøren Bjørn Are Davidsen opp dette og seier at det 19. århundre hadde ein omfattande produksjon av myter om kyrkja som menneske i det 21. århundre framleis trur på. Vi trur på løgnene om kyrkja av di løgnene vert teke opp att og opp att i media, i skulebøker, i debattar, i populærvitenskap og i romanar, - og på gata mesta kvar dag.

Kyrkje og vitskap trivs godt i lag

Eit av utgangspunkta til Davidsen er at det meste av vestleg kultur er grunna på den kristne ideen om at det ein kallar gud står i eit logisk og ordna tilhøve til naturen. Dermed ligg høva til rette for at vitskap er ein måte å verta kjent med Gud på. Difor vil det vera heilt i orden for ein kristen tilnærming til meteorologien at vér kan varslast på grunnlag av tilhøvet mellom lufttrykk, fukt i lufta, temperaturar og årsider. Det er ein del av det kristne biletet av Gud, at den skapte naturen er lovmessig og let seg undersøkje av mennesket. Dersom den norrøne gudetrua (som nokre har slik sansen for i dag) hadde vore grunnlaget for kulturen vår, måtte vérmeldinga prinsipielt teke omsyn

til kva for humør Tor er i. Kyrkje, gudstru og vitskap trivs altså eigentleg godt i lag

Bibelen?

Når eg no har skrive dette, tek eg det for gitt

at mange av lesarane har rekt opp handa for å spørja: - Er det ikkje slik at kyrkja heldt seg til Bibelen heller enn vitskapen, i alle fall før Darwin? Og Bibelen er då på kollisjonskurs med fornuften? Som svar på dette gir Davidsen ei rekkje døme på at sentrale teologar og dåtidens vitskapsfolk innanfor kyrkja (dei var vel alle innanfor kyrkja) i middelalderen meinte at Bibelen var ikkje lærebok i korleis naturen konkret kom til og fungerer. Han nemner navn som Tertullian (160-230), Augustin (354-430), Boethius (480-524), Johannes Philoponus (490-570), Gerbert av Aurillac (955-1003) og enda mange fleire inkludert både Aquinas og Luther.

For eiga rekning vil eg konkludera med å seia at folk som desse ikkje var idiotar, og det er ikkje kristne i dag heller.

Ser ein nøye etter vil ein finna at kyrkja i middelalderen sikra at universitet og forskarar hadde økonomi til verksemnda

FOTO: IRJA HAMMERN DØSVIK

si. På same tida var kyrkja ein stor – og i periodar den største – bidragsytaren til naturfilosofane, slik ho var det for kunstnarar.

Anti-intellektuelle røyster

Det er ikkje tvil om at ein kan finna røyster i kyrkja si historie som er anti-intellektuelle. Men dei sentrale teologane og tenkjarane har ofte støtta fornuft og vitenskap allereide tidleg i kyrkja si historie. Kreasjonismen (trua på at skapinga av jorda gjekk føre seg slik det vert framstilt i Bibelen, jfr. også «intelligent design») voks for alvor fram først på 1960-talet og har lite fotfeste i hovudstraumane i kyrkja. Trass i dette får elevar i norsk grunnskule den dag i dag ikkje hjelp til å koma til rettes med dei problema som Bibelsoga skaper på dette punktet. Eg ser altfor mange skuleborn som ikkje får hjelp på skulen i denne knipa mellom tru og vitenskap. Eg vonar det ikkje er vrang vilje frå lærarane si side. Men eg trur skulen

manglar den religionskompetansen som ein bør krevja av ein moderne skule i vår tid. Lærarane kan sjølv vera like ulukkeleg fanga mellom religion og naturvitskap som ungane - og folk flest.

Lurt av læreboka

Eg vil tru at skulen framleis er den viktige arenaen for formidling av kunnskap og haldningar til barn og unge. I nok ei nyleg utkome bok («Lurt av læreboken?») frå Davidsens o.fl. si hand går forfattarane gjennom dei mange rare påstandane om kyrkja som elevar kan møta i grunnskulen og i vidaregåande skule i dag. I neste nummer av menighetsbladet vil eg kome med døme frå begge bøkene på falske bilte av kyrkja og dei kristne. Dette er spanande stoff. Kan du ikkje venta til mars med å lesa vidare, så kan bokhandelen skaffe begge bøkene. Eit godt tips til julegåver.

Takk for minnegaver

Hjertelig takk for minnegavene etter Harald Bykvist og Ludvig Olden.

Ørland Sykehjem

Hjertelig takk for minnegaven etter Harald Walther Loen.

Fosen Distriktsmedisinske Senter

Hjertelig takk

Ørland Blomsterfond vil takke for gaver gitt i forbindelse med begravelsene til:

Petra Jensine Birkelund

Åsmund Vik

Bodil Karin Schanche

Einar Kvale

RÆDERGÅRD

ENTREPRENØR AS

Industrigt. 7, Brekstad - Tlf 72 52 35 55

COMFORT FOSEN

KJELL LUND AS
7130 BREKSTAD

72 52 43 66 - FOSEN@COMFORT.AS

omfort
www.comfort.no

**ØRLAND
SPAREBANK**

– en bank du kjenner

Telefon 72 52 30 40
www.orland-sparebank.no

Din lokale strømleverandør

Tlf 72 52 04 20
www.fosenkraft.no

FOSEN TANNHELSE AS

*Tannlege Sönke Forsthöfel
Oralkirurg Michael Unger*

Maren Juels gate 1 - Librabygget
Brekstad • Telefon: 948 57 728
E-post: info@fosen-tannhelse.com

www.fosen-tannhelse.com

AVÉC

Libra Shopping - Telefon 72 52 28 00

God jul!

BREKSTAD HÅRSETER

Telefon 72 52 42 10

RESTAURANT
Melissa

**BREKSTAD
TELEFON
72 52 13 10**

«En alene kan ingenting. Det sier hundretusener» FOSENGAVEN 2019

«For et herlig og raust folk Fosen har, det skal dere være stolte av», uttalte fjorårets mottaker av Fosengaven, Erlend Johannessen fra Streetlight. Så tusen takk til dere alle som var med og bidro ifjor, og som gjorde at vi kunne overbringe et rekordstort beløp fra Fosen til barna på Filippinene. «DET gjør en forskjell», uttalte Erlend. «Og bare det å komme til Fosen og oppleve at dere heier på oss slik, er fantastisk.» Fosengaven vil aldri bare handle om penger, men vi ønsker å inspirere og bli inspirert.

Årets mottaker

Vi er stolte over å presentere årets mottakere, som er den nystartede organisasjonen Jabez verden.

En mann på over 80 år fra Kongo, sendte et rop til sine barnebarn i Trondheim. Han hadde bygget en skole for å hjelpe fattige og foreldreløse barn. Nå var det nesten 900 barn på skolen, og det var så mye flere behov enn han hadde sett for seg.

Barnebarna og noen slektninger startet Jabez verden, for å prøve å bidra.

Her er noen tall:

For 500 kr får alle elevene mat i en måned.

Månedslønnen til en lærer er på rundt 200 kr.

Månedslønnen til rektor er på 280 kr
Så her vil pengene vi samler inn nå langt.
Og de mangler nesten alt.

Så hva kan du gjøre?:

Vær med og spre budskapet om at det nytter! Hvis alle på Fosen hadde gitt 100 kr, kunne vi velsignet dette arbeidet med flere millioner kroner.

Men alle bidrag er med å inspirere de som driver med dette, og barn får hjelp til utdanning, og mat å spise.

Sammen kan vi skape en bedre verden.

Takk for ditt bidrag.

Med ønske om en rik og velsignet førjulstid:

For Fosengaven:

Geir Yngve Hovde

HESTEKJØTT, LITIUMBATTERIER OG FLYSKAM...

Som privilegert master- og teologistudent på Menighetsfakultetet (MF) i Oslo, blir jeg utfordra, og litt trist, av de unge voksnes miljøengasjement:

- Noen vet ikke om de vil eller skal få barn, andre velger å få bare ett barn for å sette minst mulig negative fotavtrykk – de konkluderer slik fordi det er mennesket som er den største forbrukeren av verdens ressurser.
- Mange synes at min generasjon har ødelagt jorda – for noen blir det viktig å spise vegetarisk kost for ikke å skape enda mer ubalanse.
- Og de fleste deltok i KLIMA-BRØLET, osv.

Interessante temamøter med fokus på hvordan og hvor vi skal sette standarden, fikk noen av oss til å lure på om vi sammen kan gå ut i null? Fins det et tenkt miljøregnskap for hver enkelt av oss? Kan f.eks. jeg fly ti ganger hvert semester hvis ni andre studenter bruker tog på sine hjemreiser?

Selv har jeg ment at min mangeårige innsats for et bærekraftig miljø fritar meg for «flyskam» i de tre årene utdanninga skal ta. Dette har vært noe av mitt private (logiske eller egoistiske?) regnskap:

- Jeg har enda ikke fløyet så mange, eller lange, turer at jeg har brukt opp «flykvota» mi!

- Kollegakjøring, nattog i stedet for fly (kun en gang, for jeg fikk ikke sove!), og sykkel i stedet for bil – når det er hensiktsmessig og praktisk mulig.
- Jeg har levd ett helt år uten bil, (fikk sitte på med andre på de verste uværsdagene; Takk for skyss i vind og storm til gode kollegaer på Opphaug!)
- Barnevogner, utstyr og klær har blitt kjøpt brukt (det viste seg at første bag og understell vi fant på et loppe-marked ikke hørte sammen, så de festa vi sammen med ståltråd).
- Tøybleier ble flittig brukt, skylt, lagt i eddikvann og vaska på 60 grader.
- En tidligere periode med varmkompostering – nå komposterer jeg matavfall i bøttedoen på hytta (og gjennom renholdssystemet i Oslo) mm.

«Gjenbruk er jeg for!» sa Stig da vi gifta oss – jeg for 2. gang... Dette har blitt slagordet vårt i forhold til biler, møbler, eller andre materielle ting som andre ikke trenger/ bruker lenger. Elbilproblematikk med strømforbruk fra bl.a. kullproduksjon (når Norge kjøper strøm fra Tyskland via Danmark i vinterhalvåret!), gjør at vi fortsatt velger å kjøre eldre bensinbiler.

For hvor skal vi gjøre av alle litiumbat-

teriene når elbilene «dør»? DET må da bli et enormt miljøproblem? Så nå har vi i stedet kjøpt hver vår elsykkel – også med litiumbatteri, litium; som også fins i PC-en, mobiltelefonen, ja, det meste av elektronikken vi omgir oss med. Og som vi vet graves ut fra gruver av barna vi har sett på TV, og på alle de andre elektroniske skjermene vi omgir oss med, elektronikken med litiumbatteriene - som alle trenger strøm for å fungere!

Og nå kommer følelsen av at jeg ender opp i en spiral: uansett hvilke «gode» valg jeg mener jeg tar, får det likevel konsekvenser for miljøet. Kanskje det hjelper å fortsette en opprømsing av min egen «rettferdiggjøring»?

- Flittig bruk av bærenett (av og til er det OK med pose – noe må vi legge søpla i)
- Jeg kjøper og spiser «best-før»mat (av og til av økonomiske årsaker)
- Jeg deltar i Andelsjordbruket; får jord på hendene – jobber og betaler for at matjord skal utnyttes på riktig måte (og må bruke bil for å få med meg grønnsakene hjem)
- Og jeg kjøper kortreist mat i Ørland, Bjugn og Rørosdistriktet: fisk, kalkun, kylling, egg, urter, ost, lam, høylandsfe og lama ;)

JA! Jeg spiser kjøtt! I min kortvarige periode med fokus på folkehelse, og fortsatt under rehabilitering etter kreftbehandling, er det viktigste jeg har lært:

LITT AV ALT, OG ALT MED MÅTE!
Kroppen min trenger alle næringsstoffer direkte fra matvarer som sammen gir meg energi, fiber og proteiner. Ikke i pilleform, men fra bærekraftige matvarer! Samtidig som vi diskuterte miljøtiltak på MF, dukka en herlig sak fra Bjugn opp i media:

Jeg heier på Pia Olden! Hun kaller en hest for en hest, en skade for en skade, lidelse for lidelse og mat for mat! Det står respekt av en 18-åring å takle hatmeldinger på nettet slik hun har gjort. – Og hun gjør det med kunnskap og tyngde; som kokk og hesteeier.

Hvis vi skal redde jordkloden er vi nødt til å se hele det store bildet. Et kretsløp der alt henger sammen og er avhengig av at ingen overforbruker og utnytter ressurser eller mennesker. Jeg jobber fortsatt med mitt eget regnskap...

May Slettan, teologistudent og prestevikar

alt i kalkun
SOLVANG
GÅRD
 7140 OPPHAUG

The herring house
 of Norway

 Grøntvedt Pelagic

B-7142 Ulthaug Norway
 Tel + 47 72 52 30 90

*Som medlem av Norges
 største møbelkjede kan
 vi gi deg de beste tilbud!*

Bohus[®]
 GRÖTAN MÖBLER AS

7130 BREKSTAD - TLF. 72 52 42 31/72 52 44 06

- Kraftfôr for ku og gris
- Kornmottak
- Gjødning
- Sâkorn/Frø

NORGESFÔR
DALEBAKKEN

7140 Opphaug - Tlf. 72 51 30 90 - Fax 72 51 30 99

Vi har produkter fra Fosen, med råvarer fra Fosen, laget av fagfolk i Fosen.

 BREKSTAD
SPORT A/S Alt i sportsutstyr
 Tlf. 72 52 43 10

 Ørland
BOKSENTER A.S.

 **SVERRE
 PETERSEN** AS
 RØRLEGGJERFORRETNING
 7140 OPPHAUG - TLF. 72 52 11 65

HOVDE HØNSERI
 Ferske egg
 Velkommen!

Telefon
 72 52 42 25

Skogstad
 Optikk | Ur&Gull

SAVA AS

Treverksted
 7160 Bjugn
 Tlf. 72 51 65 15

Reklame/Kopisenter/Kantine
 7130 Brekstad
 Tlf. 72 51 65 20

Montér Brekstad

bakeribar'n
 TELEFON 72 52 50 80 - LIBRA SHOPPING
 BREKSTAD

Salmedikteren Svein Ellingsen 90 år

Svein Ellingsen er både salmedikter og billedkunstner. I sommer fylte han 90 år og er vårt lands og sikkert også Nordens største nålevende salmedikter. De aller fleste av oss har både ved høytid, i glede og i sorg sunget en salme av Svein Ellingsen.

Livet i korte trekk

Ellingsen ble født på Kongsberg og var ferdig med examen artium (videregående skole) i 1948. Familien, murmesterfaren og blomsterbinder-moren, forventet at han skulle studere teologi, men det var billedkunstner sønnen ville bli. Han studerte ved Statens Håndverks- og Kunstindustriskoles begynnerskole i to år og deretter ble det malerskole og Statens kunstakademi under professor Jean Heiberg og Aage Storstein. Elleve år senere ble det Statens lærerskole i forming. Som maler spesialiserte han seg på gouache-maleri i miniatyr. Gouache er en maleteknikk som benytter dekkende vannfarger. Ellingsen har deltatt på flere utstillinger. I studietida arbeidet han som freelance- kunstanmelder. Mellom 1968 og 1983 arbeidet han som formingslærer ved Moland ungdomsskole i nærheten av Arendal. Ellingsen giftet seg i 1962 med Martha Ingegjerd Kallhovd. De har vært bosatt på Saltrød i Arendal siden den tid. Han tok en lang pause i malingen mellom 1960 og 1968. Han mente det ikke var etisk korrekt å være både kunstanmelder og samtidig utøvende kunstner. Det er likevel som salmedikter at Svein

Ellingsen er kjent for de fleste av oss. Hans første salmer ble offentliggjort i 1950-årene.

Salmedikteren

Det var først i 1978 at salmesamlingene «Det skjulte nærvær» og «Noen må våke» kom ut. Det er flere komponister som har tonesatt Ellingsens salmer. Her kan Knut Nystedt, Egil Hovland, Harald Herresthal, Harald Gullichsen og Trond Kverno nevnes. Tekstene ble raskt satt pris på av publikum. I dag, 40 år senere, er Ellingsens salmer blitt en del av kristen kultur i Norge. Det er skrevet mye om hva som kjennetegner salmetekstene til Ellingsen. Dikteren bruker ikke store ord, men framfører ofte budskapet lavmælt og med få og enkle ord. Det betyr imidlertid ikke at budskapet får mindre kraft. Det er tvert imot det motsatte som skjer. Bildene og uttrykkene blir sterke. En trenger ikke vite det for å skjønne at dette ikke er en hurtigarbeidende dikter, men en som arbeider grundig og omstendelig med hver linje slik at hvert ord får

Foto: Lars Oddbjørn Flydal

den talende plass i helheten. Han kan oppsummere et helt liv i én setning som i dåpssalmen «Fylt av glede over livets under»: *dåpens lys livet forblir når livet slukner*.

Lidelsen har også vært en del av Svein Ellingsens liv. På veien har han vært igjennom flere depresjonsperioder og sorgen over en datter som ble påkjørt og drept da hun var 6 år gammel har nok satt sine spor. Lidelsen har også vært en kilde til inspirasjon.

Et vidt spekter av tema

Hvis Ellingsens salmer skal beskrives med tre ord, tror jeg at det må bli tro, nåde og håp. Salmeboka fra 2013 er inn-delt i fem hovedtemaer. Jeg vil trekke fram noen salmer. Hele 13 salmer av Ellingsen finnes under temaet *kirkeårets salmer*. Her finnes «Vi ser deg, Herre Jesus, som en av jordens små». «Midt i alt det meningsløse som vi møter her på jorden, blir vårt hjertes skrik til bønn» finnes under temaet Guds nåde i Jesus Kristus. Under temaet *Den hellige ånd og kirken* finner vi salmer om som beretter om den Hellige ånds kraft og gjerning

og det kristne fellesskapet. Dåpssalmen, som alle kjenner, «Fylt av glede over livet under» finnes her. Forvalteransvar og ærefrykt for livet er et tema under *Mennesket i guds verden*. «Alt som lever, alt som trues, alt som er blitt knust til skår, bærer vi til deg vår Skaper, jordens sår er dine sår». Det finnes ikke et menneskeliv uten at livets slutt også blir et tema. Fem salmer av Ellingsen er viet dette tema. Blant disse er «Nå åpner savnet sine øde vidder. En ukjent strekning ligger foran deg».

Et evangelium i salmeform

I salmeboka av 2013 er det 58 salmer hvor Ellingsen er dikter eller oversetter. Han har selvsagt diktet mange, mange fler salmer enn disse. Studerer vi salmene av ham i salmeboka, vil vi oppdage at hovedbudskapet i de fire evangeliene finnes nedfelt i Ellingsens salmer som en sum. Her finnes lidelsen, ropet om hjelp, troen på Kristus, Guds nåde, frelsen og det kristne håp!

Oddbjørn Ingebrigtsen

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

Utgiver: Ørland Menighet

Bankgiro: 4290 05 08594

Utgiversted: 7129 Brekstad

Grafisk formgivning og trykk:
Fosen Trykkeri as

Redaksjon: Oddbjørn Ingebrigtsen (red.),
Anne-Mari Kristensen, Marit Eide Dahl
og Mette Buvarp Dypveit.

Lys våken i Ørland kirke

FOTO: PÅL FLÆSEN

SAMMEN OM GUDSTJENESTEN

Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i!» Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss. Luk. 2, 12-15

Velkommen til kirke!

Søndag 8. desember - 2. søndag i adventstiden - Joh 14,1-4 *Jeg vil ta dere til meg*

Ørland kirke kl. 18.00 Kveldsgudstjeneste ved Daniela Strbkova.
Lysmesse ved konfirmantene.

15. desember - 3. søndag i adventstiden

Ørland kirke kl. 20.00 Julekonsert. Andakt ved diakonarb.
Larisa Ross Sagranden.

24. desember - Julaften - Luk. 2, 1-20 - *Jesus blir født*

Storfosna kirke kl. 10.30 Gudstjeneste ved kapellan Daniela Strbkova.
Ørland kirke kl. 11.00 Gudstjeneste ved stasjonsprest Sverre Stai.
Ørland sykehjem kl. 13.15 Gudstjeneste ved kapellan Daniela Strbkova.
Ørland kirke kl. 14.00 Gudstjeneste ved stasjonsprest Sverre Stai.
Ørland kirke kl. 16.00 Gudstjeneste ved prestevikar May Slettan.

25. desember - Juledag - Joh. 1, 1-14 - *Ordet ble menneske*

Ørland kirke kl. 12.00 Høytidsgudstjeneste ved prestevikar May Slettan.
Kirkekaffe. **NB! Merk tiden!**

31. desember - Nyttårsaften - Luk. 2, 21 - *Han fikk navnet Jesus.*

Ørland kirke kl. 18.00 Sanger og dikt mot det nye året. Sokneprest Ola Garli og flere. Kirkekaffe.

5. januar - Kristi Åpenbaringsdag - Hellige tre kongers aften

Matt. 2, 1-12 - Vismennene hyller Jesus

Austråttborgen kl. 15:17: Flukten til Egypt, jfr. Matt. 2, 13-15. Inne- og utearrangement. For barn og voksne. Arr. Ørland menighetsråd.
Påmelding.

12. januar - 2. søndag i åpenbaringstiden - *Matt. 3, 13-17 - Jesus blir døpt*
Ørland kirke kl. 11.00 Gudstjeneste ved kapellan Daniela Strbkova. Nattverd.
Kirkekaffe.

19. januar - 3. søndag i åpenbaringstiden - *Joh. 2, 1-11 - Bryllupet i Kana*
Storfosna kirke kl. 10.30 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli. Nattverd.

26. januar - 4. søndag i åpenbaringstiden - *Luk. 18, 35-43 - Den blinde ved Jeriko*
Ørland kirke kl. 11.00 Tårnagent-gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli og
trosopplærer Tina Rødde Paulsen. Kirkekaffe.

2. februar - Kyndelsmesse - *Luk. 2, 22-40 - Jesus blir båret fram i tempelet*
Ørland stasj.kap kl. 17.00 Gudstjeneste ved stasjonsprest Sverre Stai. Nattverd.
Kirkekaffe.

9. februar - Såmannsøndag - *Luk. 8, 4-15 - Såmannen og jordsmonnet*
Ørland kirke kl. 11.00 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli. Nattverd.
Kirkekaffe.

16. februar - Kristi forklarelsesdag - *Matt. 17, 1-9 - Disiplene får se Jesu herlighet*
Storfosna kirke kl. 10.30 Gudstjeneste ved kapellan Daniela Strbkova.

23. februar - Fastelavnssøndag - *Joh. 17, 20-26 - Så kjærligheten kan være i dem*
Ørland kirke kl. 11.00 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli. Kirkekaffe.

1. mars - 1. søndag i fastetiden - *Matt. 4, 1-11 - Jesus blir fristet*
Ørland stasj.kap. kl. 17.00 Gudstjeneste ved stasjonsprest Sverre Stai. Nattverd.
Kirkekaffe.

8. mars - 2. søndag i fastetiden - *Matt. 15, 21-28 - Den kananeiske kvinnen*
Ørland kirke kl. 11.00 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli. Nattverd.
Kirkekaffe.

15. mars - 3. søndag i fastetiden - *Luk. 11, 14-28 - Jesu makt over urene ånder*
Storfosna kirke kl. 10.30 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli. Nattverd.

22. mars - Maria budskapsdag - *Luk. 1, 26-38 - Budskapet til Maria*
Ørland kirke kl 11.00 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli. Menighetsmøte
med gjennomgang av årsmelding m.v. etter guds-
tjenesten. Samtale og kirkekaffe.

***Det tas forbehold om endringer. Gudstjenestene i Ørland blir kunngjort i lokalavisen,
på menighetens hjemmeside og på facebook.***

*Det tas opp takkoffer på de fleste gudstjenester.
Vipps-nummer til Ørland menighet er #120729.*

INFORMASJON

Returadresse:
Menighetsbladet for Ørland, Pb. 116, 7129 Brekstad

Vtdeling av 4-årsboka 15. september 2019

FOTO: DANIELA STRBKOVA

FOTO: PAL FLÆSEN

VLiF på Savalen